

การสืบค้นสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า
สำหรับบัณฑิตศึกษา

รวบรวมโดย

รองศาสตราจารย์เบญจรัตน์ สีทองสุก

คำค้นและเทคนิคการคิดคำค้น รวบรวมโดย รศ.เบญจรัตน์ สีทองสุก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

2557

คำนำ

เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การสืบค้นสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าสำหรับ บัณฑิตศึกษา นี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน รายวิชา 4125101 คอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารการศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน และ สาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งผู้เขียนรับผิดชอบในส่วนของการใช้และการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ การทำสารบัญและการทำบรรณานุกรมอัตโนมัติ

เพื่อให้การเรียนการสอนรายวิชา 4125101 เป็นไปโดยง่าย ผู้เขียนจึงได้จัดทำเอกสารประกอบการสอนขึ้น 2 ฉบับ เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน คือ

ฉบับที่ 1 การสืบค้นสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าสำหรับ บัณฑิตศึกษา เพื่อใช้ในการเรียนการสอนสืบค้นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

ฉบับที่ 2 การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์และการอ้างอิง เพื่อใช้ในการเรียนการสอนการจัดทำวิทยานิพนธ์และการอ้างอิง

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้ จะอำนวยความสะดวกต่อนักศึกษา และผู้สนใจตามสมควร หากท่านที่นำไปใช้พบข้อบกพร่องใด ๆ ในหนังสือนี้ กรุณาแจ้งให้ผู้เขียนทราบเพื่อนำไปแก้ไขต่อไป และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ไว้ ณ โอกาสนี้

เบญจรัตน์ สีทองสุก

29 สิงหาคม 2557

บทที่ 2 คำค้นและเทคนิคการคิดคำค้น

คำค้น เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ใช้จะต้องทราบก่อนที่จะเริ่มการสืบค้น การกำหนดคำค้นที่ชัดเจน จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่ต้องการ การกำหนดคำค้นที่ตรงประเด็น จะนำไปสู่การพบสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด

การประเภทของคำค้น

คำค้น หมายถึง คำที่ผู้ใช้กำหนดขึ้นแทนเนื้อหาหรือสาระที่ต้องการเพื่อใช้ในการค้นหาสารสนเทศ คำค้นที่ใช้ในการค้นหาสารสนเทศ โดยทั่วไปแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. **คำศัพท์แบบไม่ควบคุม** (Uncontrolled vocabularies) หรือภาษาธรรมชาติ (Natural language) ได้แก่ คำ (Word) กลุ่มคำ (Terms) และวลี (Phrases) ที่พบหรือรู้จักทั่วไปและปรากฏอยู่ในเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศถูกนำมากำหนดเป็นคำค้น ในการกำหนดคำค้นประเภทนี้ได้จากการดึงคำศัพท์จากรายการทรัพยากรสารสนเทศ เช่น ชื่อเรื่อง ชื่อบทความ สารสังเขป หรือเนื้อหา เป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นคำที่เหมือนกับภาษาธรรมชาติที่ใช้ในการเขียนหรือพูดโดยทั่วไป คำศัพท์แบบไม่ควบคุมในลักษณะนี้ ได้แก่ คำสำคัญ (Keyword) หรือคำหลัก (Descriptors)

2. **ศัพท์แบบควบคุม** (Controlled vocabularies) ได้แก่ คำ กลุ่มคำ หรือวลีที่ถูกกำหนดขึ้นอย่างมีระเบียบกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด เพื่อใช้เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของทรัพยากรสารสนเทศ การกำหนดคำศัพท์คำหนึ่งมักจะกำหนดให้ใช้คำนั้นเพียงคำเดียวแทนคำอื่นที่มีความหมายเดียวกันด้วย ทั้งนี้เพื่อความมีมาตรฐานและช่วยให้การค้นหาสารสนเทศได้รวดเร็ว คำศัพท์แบบควบคุมในลักษณะนี้ ได้แก่ หัวเรื่อง (Subject heading) และอรรถาภิธาน (Thesaurus)

หัวเรื่อง

หัวเรื่อง (Subject heading) ได้แก่ คำ กลุ่มคำ หรือวลี ที่กำหนดขึ้นใช้ตามความหมายที่แน่นอนเพื่อบอกเนื้อหาสาระสำคัญของสารสนเทศที่มีเนื้อหาเดียวกัน คำหรือวลีที่ใช้เป็นหัวเรื่องมักเป็นคำที่สั้น กระชับ ชัดเจน ได้ใจความ มีความหมายชัดเจนในตัวเอง ใช้ภาษาถูกต้องและเฉพาะเจาะจง สามารถครอบคลุมเนื้อหาสารสนเทศนั้นได้ ลักษณะโดยทั่วไปของหัวเรื่อง มีดังนี้

1. คำนามคำเดียว

อาจเป็นคำพยางค์เดียว หรือหลายพยางค์ ก็ได้ เช่น

หัวข้อภาษาไทย	หัวข้อภาษาอังกฤษ
การศึกษา	Education
คอมพิวเตอร์	Computers
ดนตรี	Music
สมุนไพร	Herbs
อัคคีภัย	Fires

2. คำประสม

เป็นคำนามตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป เชื่อมด้วยสันธาน **และ** กับ มักใช้กับหนังสือที่มีเนื้อเรื่อง 2 เรื่องในเล่มเดียวกัน ในภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า **And** เพียงคำเดียว

2.1 และ ใช้เชื่อมคำที่มีเนื้อหาหรือมีความหมายในการทำงานเดียวกัน เนื้อเรื่อง 2 เรื่องสัมพันธ์กันจนแยกไม่ออก มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกัน ตัวอย่างเช่น

หัวข้อภาษาไทย	หัวข้อภาษาอังกฤษ
ความดีและความชั่ว	Good and evil
ธนาคารและการธนาคาร	Banks and banking
พิธีทางศาสนาและพิธีกรรม	Rites and ceremonies
มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย	Colleges and universities
หนังสือและกว้อ่าน	Books and reading

2.2 กับ ใช้เชื่อมคำของเนื้อหา 2 เรื่อง ที่โดยปกติไม่เกี่ยวข้องกัน แต่นำเนื้อหาทั้ง 2 เรื่องมาเขียนเพื่อเปรียบเทียบหรือกล่าวถึงอย่างมีเหตุผลต่อกัน ตัวอย่างเช่น

หัวข้อภาษาไทย	หัวข้อภาษาอังกฤษ
คอมพิวเตอร์กับเด็ก	Computers and children
พุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์	Buddhism and science
วิทยาศาสตร์กับอารยธรรม	Socialism and the art
ศานากับสังคมวิทยา	Mass media and arts

3. กลุ่มคำ

เป็นหัวเรื่องที่ประกอบด้วยคำหลายคำ เรียบเรียงเป็นข้อความที่กะทัดรัด ได้ใจความ และมีความหมายเฉพาะเจาะจงอย่างเด่นชัด ตัวอย่างเช่น

หัวเรื่องภาษาไทย	หัวเรื่องภาษาอังกฤษ
การเมืองของโลก	World Politics
การยกน้ำหนัก	Weight lifting
โทรทัศน์เพื่อการศึกษา	Television in education
ระบบสื่อสารข้อมูล	Data transmission system
เสรีภาพในการพูด	Freedom of speech

4. หัวเรื่องที่มีคำอธิบายประกอบอยู่ในวงเล็บ

ถ้าหัวเรื่องคำใดมีหลายความหมาย เพื่อจำกัดขอบเขตเฉพาะด้านของเรื่องนั้น จะใส่ความหมายไว้ในวงเล็บต่อท้ายหัวเรื่องนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น

หัวเรื่องภาษาไทย	หัวเรื่องภาษาอังกฤษ
กระท่อม	Bridge
กระท่อม (พืช)	Bridge (Game)
เงาะ	Cold
เงาะ (ชนพื้นเมือง)	Cold (Disease)
ทับทิม	Lime (Fruit)
ทับทิม (ผลไม้)	Lime (Mineral)

นอกจากนี้หัวเรื่องยังประกอบด้วยหัวเรื่องย่อย เพื่อกำหนดขอบเขตหรือความหมายให้เฉพาะเจาะจงของหัวเรื่องใหญ่ให้มากยิ่งขึ้น โดยใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (--) คั่นกลาง เช่น

กฎหมาย -- ไทย

กฎหมาย -- ไทย -- กรุงสุโขทัย

กฎหมาย -- ไทย -- กรุงศรีอยุธยา

กฎหมาย -- ไทย -- สมัยธนบุรี

ข้าว -- การตลาด

ข้าว -- การควบคุม

ข้าว -- การควบคุม -- กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

โทรทัศน์

โทรทัศน์กับเด็ก

โทรทัศน์กับวัยรุ่น

โทรทัศน์เพื่อการศึกษา

ไทย

- กวีนิพนธ์
- การค้า
 - กัมพูชา
 - จีน
- การค้ากับต่างประเทศ
- ญี่ปุ่น

การตรวจสอบคำที่ใช้เป็นหัวเรื่อง

การใช้หัวเรื่องเพื่อการสืบค้นฐานข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ นั้น หากผู้ใช้มีปัญหาในการคิดคำค้นที่เป็นหัวเรื่อง สามารถนำคำค้นที่คิดขึ้นนั้น มาตรวจสอบกับฐานข้อมูลหัวเรื่องออนไลน์ได้ที่ <http://161.200.145.23/>

ภาพที่ 2.1 เว็บไซต์หัวเรื่องภาษาไทยออนไลน์

การใช้หัวเรื่องออนไลน์เพื่อตรวจสอบคำค้นนั้น มีวิธีใช่ง่าย ๆ โดยผู้ใช้พิมพ์คำค้นที่คิดไว้ลงไปบนช่องการสืบค้นข้อมูล และคลิกค้นหา ไม่จำเป็นต้องพิมพ์คำค้นที่คิดไว้ทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ต้องการค้นหาเรื่องเกี่ยวกับคอนโดมิเนียม ก็พิมพ์ว่า คอนโด แล้วคลิกค้นหา

ฐานข้อมูลหัวเรื่องภาษาไทย (Thai Subject Headings)

สืบค้นข้อมูล

คอนโด

ค้นหา

ค้นเลขหมู่หนังสือ ค้นหาภายในคำ

ผลการค้นหา (1 คำ)

หน้า 1/1

หัวเรื่องภาษาไทย	หัวเรื่องภาษาอังกฤษ
คอนโดมีเนียม (ดูที่ อาคารชุด)	

ไปหน้าที่ 1

ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างการตรวจสอบคำค้น **คอนโด** ที่ฐานข้อมูลหัวเรื่องภาษาไทยออนไลน์

จากตัวอย่างจะพบว่า คำว่า คอนโดมีเนียม ไม่ได้ใช้เป็นหัวเรื่อง ใช้คำว่า **อาคารชุด** ดังนั้นถ้าผู้ใช้นำคำว่า คอนโดมีเนียม ไปใช้สืบค้นก็จะไม่พบข้อมูล ต้องใช้คำว่า อาคารชุด จึงจะได้ข้อมูลที่ต้องการ หรือต้องการค้นหาเรื่องเกี่ยวกับเคเบิลทีวี จะพบว่าใช้คำว่า โทรทัศน์ตามสาย เป็นต้น

ผลการค้นหา (2 คำ)

หน้า 1/1

หัวเรื่องภาษาไทย	หัวเรื่องภาษาอังกฤษ
เคเบิล (ดูที่ สายเคเบิล)	
เคเบิลทีวี (ดูที่ โทรทัศน์ตามสาย)	

ไปหน้าที่ 1

ภาพที่ 2.3 ตัวอย่างการตรวจสอบคำค้น **เคเบิลทีวี** ที่ฐานข้อมูลหัวเรื่องภาษาไทยออนไลน์

การสืบค้นเรื่องที่เฉพาะเจาะจง นั้นให้ผู้ใช้คิดหาคำที่เป็นแก่น หรือ หลัก ให้ได้ เช่น การขายประกัน คำที่เป็นแก่นคือ การขาย ผู้ใช้พิมพ์ **การขาย** ระบบจะให้หัวเรื่องที่เกี่ยวข้องมาให้ ผู้ใช้สามารถเลือกนำไปใช้สืบค้นข้อมูลได้ต่อไป

ผลการค้นหา (40 คำ)	
หน้า 1/1	
หัวเรื่องภาษาไทย	หัวเรื่องภาษาอังกฤษ
การขาย	Selling
การขาย--กระดาษ	Selling--Paper
การขาย--การทดสอบความสามารถ	Selling--Ability testing
การขาย--การบรรจุหีบห่อ	Selling--Packaging
การขาย--เครื่องจักรกลการเกษตร	Selling--Agriculture machinery
การขาย--เครื่องปรับอากาศ	Selling--Air conditioning equipment
การขาย--เครื่องมือและอุปกรณ์สำนักงาน	Selling--Office equipment and supplies
การขาย--โฆษณาทางวิทยุ	Selling--Radio advertising
การขาย--เทคโนโลยี	Selling--Technology
การขาย--ธนาคารและการธนาคาร	Selling--Banks and banking
การขาย--โบราณวัตถุ	Selling--Antiques
การขาย--ประกันภัย	Selling--Insurance
การขาย--โปรแกรมคอมพิวเตอร์	Selling--Computer programs
การขาย--พยากรณ์ (ดูที่ พยากรณ์การขาย)	
การขาย--ภาพถ่าย	Selling--Photographs
การขาย--ไมโครคอมพิวเตอร์	Selling--Microcomputers
การขาย--ยา	Selling--Drugs
การขาย--รถบรรทุก	Selling--Trucks
การขาย--รถยนต์	Selling--Automobiles
การขาย--ระบบการจัดเก็บและค้นข้อมูล	Selling--Information storage and retrieval systems
การขาย--ระบบความปลอดภัย	Selling--Security system
การขาย--สมุนไพร	Selling--Herbs
การขาย--สื่อมวลชน	Selling--Mass media
การขาย--หัตถกรรม	Selling--Handicraft
การขายควบสินค้า (ดูที่ การขายพ่วง)	
การขายตรง	Direct selling
การขายตามบ้าน	Door-to-door selling
การขายทรัพย์สิน--กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ (ดูที่ การซื้อขายทรัพย์สิน)	
การขายทอดตลาด	Auctions
การขายทางโทรศัพท์	Telephone selling

ภาพที่ 2.4 ตัวอย่างการตรวจสอบคำค้น การขาย ที่ฐานข้อมูลหัวเรื่องภาษาไทยออนไลน์

คำที่ผู้ใช้สามารถกำหนดเป็นหัวเรื่องได้เอง

คำที่ผู้ใช้สามารถกำหนดใช้เป็นคำค้นประเภทหัวเรื่องได้ โดยไม่ต้องตรวจสอบ ได้แก่

1. วิสามานยนาม

คือคำนามที่ใช้เป็นชื่อเฉพาะต่าง ๆ แบ่งออกได้ดังนี้

1.1 ชื่อบุคคล (รวมทั้งนิติบุคคลด้วย) มักใช้กับหนังสือชีวประวัติบุคคล โดยกำหนดเช่นเดียวกับการลงรายการหลักของชื่อบุคคล ถ้าเป็นเชื้อพระวงศ์หรือมีบรรดาศักดิ์ให้นำฐานันดรศักดิ์

หรือบรรดาศักดิ์นั้น มาไว้ท้ายชื่อโดยไว้หลังเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีเกิด ปีตาย (กรณีที่เสียชีวิตแล้ว) เช่น

เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระ, 2498-

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว., 2454-2538.

อนุমানราชธน, พระยา, 2431-2512.

มณีรัตน์ บุณนาค, ท่านผู้หญิง

รัญจวน อินทรกำแหง, คุณ

กระมล ทองธรรมชาติ

อภิสมัย ศรีรังสรรค์

คลินตัน, บิลล์, ค.ศ. 1946-

1.2 ชื่อวงศ์ตระกูล ใช้กับหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัตินามสกุล หรือ เรื่องเกี่ยวกับสกุลนั้น ๆ โดยตรง ใช้ชื่อสกุลเป็นหัวเรื่องย่อย ตามหลังหัวเรื่องนามสกุลเช่น

นามสกุล -- จักรพันธ์

นามสกุล -- บุณนาค

1.3 ชื่อสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ให้ใช้ตาม ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศของราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง การกำหนดชื่อทวีป ประเทศ เมืองหลวง มหาสมุทร ทะเล และเกาะ และการเขียนชื่อจังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ หัวเรื่องชื่อสถานที่ภูมิศาสตร์ ได้แก่

1.3.1 ชื่อทางราชการของประเทศ รัฐ เมือง จังหวัด ตำบล หมู่บ้าน

1.3.2 ชื่อกลุ่มรัฐหรือประเทศ

1.3.3 ชื่อตามลักษณะภูมิศาสตร์ เช่น ชื่อภูเขา หมู่เกาะ แม่น้ำ ทะเล ห้วย ฯลฯ

ตัวอย่างเช่น

ประเทศ รัฐ เมือง จังหวัด	ชื่อกลุ่มรัฐหรือประเทศ	ชื่อตามลักษณะภูมิศาสตร์
นครปฐม	กลุ่มประเทศอาเซียน	เกาะตะรุเตา
เชียงใหม่	กลุ่มประเทศอาหรับ	วัดภูเขาทอง
นิวซีแลนด์	สหรัฐอเมริกา	แม่น้ำเจ้าพระยา
อินเดีย	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	เขื่อนน้ำโจน
ฝรั่งเศส	สหราชอาณาจักร	ดอยอินทนนท์

1.4. ชื่อสัญชาติ แบ่งได้ตามประเทศ โดยใช้ชื่อประเทศเป็นหัวเรื่องย่อย ตามหลังหัวเรื่อง สัญชาติ ตัวอย่างเช่น

สัญชาติ - ไทย

สัญชาติ -- เยอรมัน

1.5 ชื่อภาษา ใช้ชื่อแต่ละภาษาเป็นหัวเรื่องใหญ่ หากต้องการค้นย่อยลงไปอีก ให้เลือกดูที่หัวเรื่องใหญ่ ภาษาไทย เป็นแบบ ตัวอย่างเช่น

ภาษาญี่ปุ่น

ภาษาญี่ปุ่น -- การศึกษาและการสอน

ภาษาญี่ปุ่น -- สำนัก

1.6 วรรณคดี ใช้ชื่อแต่ละภาษาตามหลังคำว่า วรรณคดี เป็นหัวเรื่อง ตัวอย่างเช่น
วรรณคดีไทย

วรรณคดีเยอรมัน

1.7 ชื่อสงคราม ใช้ชื่อเฉพาะของสงครามเป็นหัวเรื่องได้ และอาจใช้ปี พ.ศ. หรือ ค.ศ. กำกับด้วย ตัวอย่างเช่น

สงครามครูเสด

สงครามเวียดนาม, ค.ศ. 1911-1975.

สงครามอ่าวเปอร์เซีย

1.8 ชื่อสนธิสัญญา ใช้ชื่อเฉพาะของสนธิสัญญาเป็นหัวเรื่องได้ หากเป็นสนธิสัญญา ระหว่าง 2 หรือ 3 ประเทศ ให้วงเล็บชื่อประเทศไว้เป็นหัวเรื่องย่อยของสนธิสัญญา และถ้าเป็นสนธิสัญญาเฉพาะด้าน เช่น ทางเกษตร ทางการค้า ทางไมตรี ฯลฯ ให้แบ่งย่อย เช่น

สนธิสัญญาปารีส

สนธิสัญญาสันติภาพ

1.9 ชื่อเชื้อชาติและชนพื้นเมือง เช่น

แม้ว

เย้า

กระเหรี่ยง

มูเซอ

1.10 ชื่อเทศกาล พิธีและวันสำคัญ เช่น

วันแม่

วันลอยกระทง

เทศกาลกินเจ

พิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ

ตรียัมปวาย

1.11 ชื่อนิติบุคคลประเภทต่าง ๆ เช่น สถาบัน สมาคม สโมสร บริษัท องค์กร มูลนิธิ ส่วนราชการ ฯลฯ

กรมควบคุมมลพิษ
สมาคมคนรักช้าง
มูลนิธิสายใจไทย
บริษัทการบินไทย

1.12 ชื่ออาคาร สวนสาธารณะ เรือเดินสมุทร เช่น

บิกเบน
สวนหลวง ร.9
ดุสิตธานี
ซีทรานควิน

1.13 ชื่อคัมภีร์ต่าง ๆ ทางศาสนา วรรณกรรมทางศาสนาที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ชื่อเทพเจ้าในเทพปกรณัม

กุรอาน
ไบเบิล
พระไตรปิฎก
ฤคเวท

2. सामान्यनाम

คือคำนามที่ใช้เรียกทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจง ได้แก่

2.1 ชื่อพืช ชื่อสัตว์ เช่น

ต้นไม้	ผลไม้	ผัก	ดอกไม้	สัตว์
ประดู่	กล้วย	แตงกวา	กุหลาบ	ม้า
ฟ้าทะลายโจร	มังคุด	ฟักทอง	กล้วยไม้	สุนัข
สัก	ละมุด	มะระ	เฟื่องฟ้า	สุกร
หนามพุดดอ	ลำไย	ผักกาด	บานชื่น	โค

2.2 ชื่อโรค ชื่อกีฬา ชื่อเครื่องดนตรี ชื่อเคมีภัณฑ์ ชื่อแร่ธาตุ ชื่ออวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ตัวอย่างเช่น

ชื่อโรค	ชื่อกีฬา	ชื่อเครื่องดนตรี	ชื่อเคมีภัณฑ์	ชื่อแร่ธาตุ	ชื่ออวัยวะ
ไข้เลือดออก	เซปักตะกร้อ	กลอง	พลาสติก	ดีบุก	ปอด
วัณโรค	ฟุตบอล	กีตาร์	สบู่	ทองคำ	คอ

มะเร็ง	เทนนิส	จิม	ผงซักฟอก	ทองแดง	จุมุก
ริดสีดวงตา	ยูโด	ระนาด	แอมโมเนีย	แมงกานีส	หัวใจ
ไข้หวัดนก	มวย	ชอด้วง			เท้า

2.3 ชื่อเครื่องมือเครื่องใช้ประเภทต่าง ๆ เช่น

โต๊ะ

เก้าอี้

2.4 ชื่อการเล่นต่าง ๆ

มอญซ่อนผ้า

วิธีจำวสาร

อรรถาภิธาน

อรรถาภิธาน (Thesaurus) ได้แก่ ศัพท์ที่ถูกรวบรวมจากเอกสารและศัพท์ที่นักวิชาการใช้หรือบัญญัติขึ้น จัดทำเป็นตรรกะในการจัดกลุ่มเนื้อหาของสารสนเทศ อรรถาภิธานมีลักษณะเป็นศัพท์ควบคุม เพื่อให้เป็นมาตรฐานในการใช้คำศัพท์คำเดียวกันในเรื่องเดียวกันและมุ่งให้ค้นหาเรื่องที่ต้องการได้รวดเร็ว มักจะใช้คำนามหรือวลีแสดงแทนเนื้อหา ส่วนใหญ่จะใช้คำเต็มไม่ใช่อักษรย่อหรือคำย่อ (ยกเว้นคำที่เป็นชื่อย่อ) ไม่ใช่บุพบท เครื่องหมายวรรคตอน และวงเล็บ จึงสะดวกในการใช้เพื่อจัดเก็บและค้นหาเอกสารในคอมพิวเตอร์ อรรถาภิธานไม่ได้ให้คำอธิบายหรือคำแปลของคำศัพท์ที่ใช้ แต่จะแสดงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทั้งหมดใน 3 ระดับ คือ ระดับกว้าง (Broader Term : BT) ระดับแคบ (Narrower Term : NT) และระดับที่เกี่ยวข้องกัน (Related Term : RT) ตัวอย่างเช่น

งานการเงิน	
BT	การเงิน การจัดการ
NT	ผู้บริหารด้านการเงินระดับสูง พนักงานการเงิน
งานเทศกาล	
RT	งานรื่นเริง
BT	ความเป็นอยู่และประเพณี
NT	การทำนา--พิธีกรรม ขบวนแห่
งานบุคคลากร	
UF	งานการเจ้าหน้าที่
BT	การบริหารงานบุคคล
NT	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม

คำสำคัญ

คำสำคัญ (Keyword) ได้แก่ คำหรือวลีที่กำหนดจากศัพท์อิสระในภาษารวมชาติ อาจเป็นคำที่ปรากฏในส่วนของผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ชื่อบทความ สารสังเขป เนื้อหา หมายเหตุ ชื่อชุด เป็นต้น คำสำคัญจึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คำที่อยู่ในทุก ๆ ที่ (Words anywhere) ห้องสมุดทั่วไปจะกำหนดหัวเรื่องเป็นคำค้นทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด ซึ่งบางคำอาจไม่ตรงกับคำที่ผู้ใช้ห้องสมุดคุ้นเคย ทำให้ค้นหาเรื่องที่ต้องการไม่พบคำสำคัญจึงเป็นโอกาสหรือทางเลือกหนึ่งของผู้ใช้อีกทางหนึ่งในการค้นหาสารสนเทศจากคำที่รู้จักคุ้นเคยหรือปรากฏในทรัพยากรสารสนเทศนั้น

ตัวอย่าง การกำหนดคำสำคัญจากชื่อเรื่องของหนังสือ

ชื่อเรื่อง : เทคโนโลยีการกักต่อน

คำสำคัญ : การกักต่อน

ชื่อเรื่อง : Advantages of home schooling over public schools

คำสำคัญ : home schooling, public schools

เทคนิคในการสืบค้นสารสนเทศ

การสืบค้นสารสนเทศจากแหล่งใดก็ตาม ผู้ใช้ต้องรู้ความต้องการก่อนว่าจะค้นเรื่องอะไร เพื่อให้ได้สารสนเทศตรงตามวัตถุประสงค์ ทั้งยังต้องรู้จักและใช้เครื่องมือสืบค้นเป็น ในการสืบค้นนั้นมีเทคนิคในการสืบค้นดังนี้

1. **กำหนดแนวทางในการค้น** ก่อนที่จะกำหนดคำค้นต้องถามตนเองว่ารู้รายละเอียดอะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะค้นบ้าง เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ ชื่อบทความ หรือมีเพียงหัวข้อเรื่องที่ต้องการค้นเพื่อกำหนดแนวทางที่จะใช้ค้นว่าจะใช้อะไรสืบค้น

1.1 **ทราบชื่อผู้แต่ง** ผู้แต่งที่ใช้ในการสืบค้น หมายรวมถึง ผู้รวบรวม ผู้เรียบเรียง บรรณาธิการ ผู้แปล ผู้วาดภาพที่ 5.ผู้แต่งเพลง ผู้ผลิตวัสดุ ฯลฯ

1.1.1 ชาวไทยที่เป็นสามัญชน สืบค้นที่ ชื่อและชื่อสกุล ไม่ใช่คำนำหน้าชื่อ เช่น นาย นาง ดร. นายแพทย์ อาจารย์ ฯลฯ ดังตัวอย่าง

นิติภูมิ นวรัตน์ (ไม่ใช่ ร.ต.อ. ดร.)

ภาวิธ ทองโรจน์ (ไม่ใช่ ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.)

วชิษฐ์ เดชกุลธร (ไม่ใช่ พลตำรวจเอก)

บุคคลที่มีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ ให้สืบค้นที่พระนาม หรือชื่อ เช่น

ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา

เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระ
 คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว.
 พรทิพย์ โรจนะสุนันท์, คุณหญิง
 อมมานราชชน, พระยา

1.1.2 ชาวต่างประเทศ ให้สืบค้นด้วยนามสกุล ตามด้วยชื่อต้นและชื่อกลาง (ถ้ามี) โดยค้นด้วย “ , ” หลังนามสกุล เช่น

เซดสเปียร์, วิลเลียม
 โคห์ล, เซอร์เบิร์ต อาร์
 Twain, mark
 Bachman, Richard

1.1.3 ชื่อองค์กรหรือหน่วยงาน ให้สืบค้นตามชื่อที่ปรากฏในตัวเล่ม เช่น

พิพิธภัณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
 การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย
 ศาลรัฐธรรมนูญ
 Library of Congress

1.2 **ทราบชื่อเรื่อง** ชื่อเรื่องหมายรวมถึง ชื่อทรัพยากรสารสนเทศประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชื่อหนังสือ ชื่อการประชุม ชื่อภาพยนตร์ ชื่อหนังสือพิมพ์ ฯลฯ ให้ค้นที่ชื่อนั้น (หากเป็นภาษาอังกฤษไม่ต้องคำนึงถึง Article และอักษรตัวเล็กตัวใหญ่) และไม่ต้องพิมพ์ชื่อทั้งหมดจนจบ

โคลนนิ่ง : เทคโนโลยีสะท้านโลก

The charity ball : a comedy in four acts (เวลาค้นไม่ต้องพิมพ์ the)

1.3 **ไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และ ชื่อเรื่อง** แต่มีหัวข้อเรื่องที่ต้องการสืบค้น ให้กำหนดคำค้น โดยพิจารณาจากขอบเขตของเรื่องที่จะค้น ไม่ให้กว้าง หรือแคบเกินไป แล้วกำหนดเป็น **คำ** หรือ **วลี** ขึ้นเอง และใช้คำนั้น ๆ สืบค้น

การกำหนดคำค้น เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ข้อความ หรือเรื่องที่ต้องการค้นหาว่ามีประเด็นหลัก (Concepts) อะไรบ้าง และประเด็นที่เกี่ยวข้อง (Aspects) คืออะไร เพื่อระบุว่าคำสำคัญที่ใช้เป็นคำค้นแทนประเด็นหลักคืออะไร ซึ่งโดยทั่วไปมักใช้คำนามแทนประเด็นหลักของเรื่องที่ต้องการ ในส่วนของประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เวลา สถานที่ เชื้อชาติ มุมมองและอื่น ๆ จะเป็นส่วนที่จะจำกัดขอบเขตของข้อมูลให้แคบลงหรือตรงประเด็นมากที่สุด

วิธีกำหนดคำค้น ลองเขียนประโยค 1-2 ประโยคที่อธิบายเกี่ยวกับเรื่อง หรือสิ่งที่เราต้องการหา แล้วขีดเส้นใต้ หรือดึงคำที่คิดว่าเป็นคำเฉพาะ หรือคำสำคัญที่อธิบายถึงเรื่องที่เราต้องการออกมา แล้วหาความหมายของคำที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับคำเหล่านั้น ในแง่มุมต่อไปนี้

1.3.1 คิดกำหนด **คำ** หรือ **วลี** ที่มีข้อความ**ตรงตาม**เรื่องที่ต้องการ เช่น คอมพิวเตอร์ อาหาร ช้าง วันปิยมหาราช วิทยุ ฯลฯ

1.3.2 คิดกำหนด **คำ** หรือ **วลี** ที่มีความหมาย**เหมือนกัน** ใกล้เคียง หรือเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการ เช่น ต้องการค้นเรื่อง “สมุนไพรมะขาม” ควรค้นคำว่า “วาน” และ “ยาแผนโบราณ” ด้วย จะทำให้ได้ข้อมูลมากขึ้น

1.3.3 คิดกำหนด **คำ** หรือ **วลี** ที่มีข้อความ**ครอบคลุม**เรื่องที่ต้องการ เช่น ต้องการค้นเรื่อง “องุ่น” นอกจากจะค้นที่คำว่า “องุ่น” แล้ว สามารถค้นที่คำว่า “ผลไม้” ได้อีก

1.3.4 คิดกำหนด **คำ** หรือ **วลี** จากคำที่เป็นแก่นของเรื่องที่ต้องการ เช่น

การช่อมตุ๋น	ค้นที่คำว่า	ตุ๋น
ประเทศไทย	ค้นที่คำว่า	ไทย
จังหวัดนครปฐม	ค้นที่คำว่า	นครปฐม

1.3.5 คิดกำหนด **คำ** หรือ **วลี** เกี่ยวกับเรื่องนั้นหลาย ๆ คำ เช่น ต้องการค้นชีวประวัติบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ควรคิดคำค้นดังนี้

(1) ค้นที่ชื่อเจ้าของประวัติ เช่น

เปรม ติณสูลานนท์
วิจิตรวาทการ, หลวง
เจ็ดสเปียร์, วิลเลียม

(2) ค้นที่ชื่ออาชีพ เช่น

นักการเมือง
นักประพันธ์
นายกรัฐมนตรี
ศิลปินแห่งชาติ

(3) ค้นที่คำว่า **“ชีวประวัติ”**

(4) ค้นที่ชื่อประเทศของเจ้าของชีวประวัติ เช่น

ไทย-ชีวประวัติ
อินเดีย-ชีวประวัติ

1.3.6 การคิดคำค้นสำหรับเรื่องบางประเภท เช่น

(1) ต้องการค้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยว การเมืองและการปกครอง ความเป็นอยู่และประเพณี ของประเทศหรือภูมิภาคใด ให้ค้นที่ชื่อประเทศหรือภูมินาคนั้นตามด้วย หัวเรื่องย่อยที่ต้องการ เช่น

จีน-ประวัติศาสตร์

ไทย-ภูมิประเทศและการท่องเที่ยว

อเมริกา-การเมืองและการปกครอง

เกาหลี-ความเป็นอยู่และประเพณี

(2) ต้องการค้นเรื่องเกี่ยวกับวิธีการสอน การวิจัย ประวัติความเป็นมา ฯลฯ ของวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้ค้นที่ชื่อวิชานั้น ๆ ตามด้วยหัวเรื่องย่อยที่ต้องการ เช่น

รัฐศาสตร์-การศึกษาและการสอน

วิทยาศาสตร์-วิจัย

สารสนเทศศาสตร์-ประวัติ

(3) ต้องการค้นสารานุกรม พจนานุกรมของวิชาต่าง ๆ ให้ค้นที่ชื่อวิชานั้น ๆ เช่น

ภาษาเยอรมัน-พจนานุกรม

วิทยาศาสตร์-สารานุกรม

(4) ต้องการค้นจรรยาบรรณของอาชีพต่าง ๆ ให้ค้นที่คำว่า "จรรยาบรรณ" ของอาชีพนั้น ๆ เช่น

จรรยาบรรณครู

จรรยาบรรณแพทย์

1.4 คำสำคัญ (keyword) ได้แก่ คำหรือวลีที่ปรากฏในส่วนของผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ชื่อบทความ สารสังเขป เนื้อหา หมายเหตุ ชื่อชุด เป็นต้น คำสำคัญจึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คำที่อยู่ในทุก ๆ ที่ (words anywhere) ห้องสมุดทั่วไปจะกำหนดหัวเรื่องเป็นคำค้นทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด ซึ่งบางคำอาจไม่ตรงกับคำที่ผู้ใช้ห้องสมุดคุ้นเคย ทำให้ค้นหาเรื่องที่ต้องการไม่พบ คำสำคัญจึงเป็นโอกาสหรือทางเลือกของผู้ใช้อีกทางหนึ่งในการค้นหาสารสนเทศจากคำที่รู้จักคุ้นเคยหรือปรากฏในทรัพยากรสารสนเทศนั้น ในการคิดคำสำคัญจะต้องวิเคราะห์ว่าเรื่องที่ต้องการค้นหานั้นมีอะไรเป็นประเด็นหลัก และประเด็นที่เกี่ยวข้องบ้าง และควรใช้คำใด แทนประเด็นหลัก ส่วนใหญ่มักใช้คำนามแทนประเด็นหลักของเรื่องที่ต้องการ ในส่วนของประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เวลา สถานที่ เชื้อชาติ มุมมองและอื่น ๆ จะเป็นส่วนที่จะจำกัดขอบเขตของข้อมูลให้แคบลง

หรือตรงประเด็นมากที่สุด ดังนั้น การกำหนดคำค้นที่เป็นคำสำคัญ อาจมีได้มากกว่าหนึ่งคำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเด็นหลักและประเด็นที่เกี่ยวข้องของเรื่องนั้น ๆ ผู้ใช้ควรกำหนดคำค้นที่ใช้แทนประเด็นเหล่านั้นให้ครบเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการมากที่สุด (แวนดา เตซา ทวีวรรณ, 2548, หน้า 47) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง การกำหนดคำสำคัญจากชื่อเรื่องของหนังสือ

ชื่อเรื่อง : การย้ายถิ่นเป็นการเพิ่มรายได้หรือเพิ่มความเครียดให้กับครอบครัวชนบท

คำสำคัญ : **การย้ายถิ่น การเพิ่มรายได้ ความเครียด ครอบครัวชนบท**

ชื่อเรื่อง : การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนในจังหวัดนครปฐม

คำสำคัญ : **เด็ก นักเรียน ยาเสพติด การบำบัด นครปฐม**

2. กำหนดคำค้นให้เหมาะสม เมื่อกำหนดแนวทางที่จะใช้ค้นได้แล้วว่าจะใช้อะไรสืบค้น พร้อมทั้งคิดคำค้นได้แล้ว แต่เมื่อนำคำที่คิดไว้ไปสืบค้นอาจไม่ได้ข้อมูลตามต้องการ ผู้ใช้ควรรู้จักปรับเปลี่ยนคำค้นในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การค้นหานั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

2.1 หากค้นได้ข้อมูลมากเกินไป ให้กำหนดคำค้นที่มีความหมายแคบกว่า (Narrow Term) หรือ ถ้าค้นได้ข้อมูลน้อยเกินไป ให้กำหนดคำค้นคำค้นที่มีความหมายกว้างกว่า (Broader Term) ตัวอย่างหัวเรื่องที่มีความหมายกว้าง ไปหา แคบ เช่น

แคบมาก	แคบ	กว้าง	กว้างมาก
การบรรจุหีบห่อ	การจัดแสดงสินค้า	การส่งเสริมการขาย	การตลาด
แฟรนไชส์	การค้าปลีก	การตลาด	ธุรกิจ
ตลาดซื้อคืนพันธบัตร	พันธบัตร	ตลาดหลักทรัพย์	การลงทุน
คอมพิวเตอร์ช่วยการสอน	แบบเรียนสำเร็จรูป	การสอนด้วยสื่อ	สื่อการสอน
แบบเรียนสำเร็จรูป	การศึกษาด้วยตนเอง	ทักษะการเรียนรู้	การเรียนรู้

2.2 การกำหนดคำค้นที่มีความหมายเหมือนกัน ในกรณีที่ใช้คำใดคำหนึ่งค้นหาแล้วไม่พบ ควรเปลี่ยนใช้คำอื่นที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น

คำที่ค้นหาแล้วไม่พบ	เปลี่ยนใช้คำอื่นที่มีความหมายเหมือนกัน
การจัดการโซ่อุปทาน	การบริหารงานโลจิสติกส์
การเรียนรู้พิเศษ	การสอนเสริม
การเรียนรู้การสอนเชิงรุก	การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง	โรคเอดส์
อุปสงค์และอุปทาน	อุปทานและอุปสงค์

3. **เทคนิคการสืบค้น** เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้อง ตรงความต้องการ และรวดเร็ว ให้ใช้เครื่องหมายต่าง ๆ และตรรกะแบบบูล หรือ ตรรกะบูลีน เพื่อช่วยกำหนดขอบเขตคำค้นที่ต้องการ สืบค้นให้แคบลงหรือกว้างขึ้น ดังนี้

ตรรกะบูลีน และ เครื่องหมาย	การใช้งาน	ตัวอย่าง
และ AND +	จะต้องมีคำทั้ง 2 คำในผลของการสืบค้น เช่น ต้องมีทั้ง อาหารและเครื่องดื่ม เป็นการรวม 2 ความคิดหลักเข้าด้วยกัน	การค้าเสรี + จีน food and drink อาหารและเครื่องดื่ม
หรือ OR (เว้นวรรค)	จะต้องมีคำใดคำหนึ่ง หรือ ทั้ง 2 คำ ในผลของการสืบค้น จะใช้กับคำประเภทที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น ต้องการเรื่องที่มีคำว่า สตรี และผู้หญิง ทั้งหมด	สตรี ผู้หญิง Female or woman
ไม่ NOT -	คำที่ตามหลังมาจะต้องไม่ปรากฏในผลของการสืบค้น เป็นการตัดคำที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป เช่น ต้องการทุกเรื่องเกี่ยวกับ ภาษี ยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ภาษี - ภาษีมูลค่าเพิ่ม windows not program panama - canal pollution - air
NEAR	ใช้ค้นคำ 2 คำในประโยคเดียวกันหรือใกล้เคียง กำหนดให้คำอยู่ห่างจากกันไม่เกิน ระยะที่กำหนด (ต้องการเรื่องที่มีคำว่า macro และ virus ห่างกันไม่เกิน 10 คำ เช่น a macro that contains a virus)	“kevin Bacon” NEAR Game Macro NEAR 10 virus
()	ใช้ในการรวมตรรกะแบบบูลที่ทำงานแบบเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน ในกรณีที่มีการใช้ตรรกะแบบบูลหลายประเภท ในคราวเดียวกัน เพื่อให้ได้ผลการสืบค้นที่เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น	(Female or woman) and cancer (digital or virtual) and library
“ ”	ใช้คร่อมวลีที่ต้องการรวมเป็นคำเดียว	“great barrier reef” “dewey decimal classification”
, \$, !	การละตัวอักษร โดยทั่วไปจะใช้กับรากศัพท์ หรือ คำที่มี Suffix ต่อท้าย ใช้เติมท้ายคำที่ต้องการค้น เพื่อให้ได้	Bird Gold*

(เครื่องหมาย asterisk)	ข้อมูลที่ครอบคลุมรากศัพท์เดียวกันทั้งหมด ทั้งคำ เอกพจน์หรือคำพหูพจน์และคำอื่น ๆ ที่ขึ้นต้นด้วย อักษรเหล่านั้น เช่น gold, goldfinger, golden	Cap*
? , # (เครื่องหมาย wildcard)	ใช้แทนที่ตัวอักษร ใช้กับคำที่มีการสะกดหลากหลาย รูปแบบ หรือไม่แน่ใจในการสะกดคำ เช่นการสะกดคำ แบบ อังกฤษ หรือ อเมริกัน	p?oton = proton, photon fib?? = fibre, fiber

4. การแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการสืบค้น

การสืบค้นที่ไม่ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ หรือได้ข้อมูลไม่ถูกต้อง มีวิธีแก้ไขดังนี้

4.1 ไม่พบข้อมูลที่ต้องการ หรือ ได้ผลลัพธ์ไม่ถูกต้อง อาจเนื่องจาก

4.1.1 การสะกดคำถูกต้องหรือไม่ ซึ่งอาจตรวจสอบได้จากพจนานุกรม

4.1.2 ไม่ควรใช้ประโยคยาวๆ เป็นคำค้น ควรใช้คำหรือกลุ่มคำ สั้น ๆ

4.1.3 ใช้คำค้นที่ไม่ใช่ประเด็นหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่อง ทำให้ผลการค้นที่ได้
ไม่ตรงกับความต้องการเท่าที่ควร ควรใช้คำค้นที่เป็นประเด็นหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่องก่อนคำ
ที่เป็นประเด็นรอง

4.1.4 ตรวจสอบดูว่าฐานข้อมูลที่ค้นนั้นครอบคลุมเรื่องที่เราต้องการหรือไม่ ทั้งด้าน
สาขาวิชาประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ และช่วงเวลา

4.2 กรณีที่ได้ผลการสืบค้นมากไป เกิดจากการใช้คำค้นที่กว้างเกินไป ทำให้ได้ผลลัพธ์
จำนวนมาก ซึ่งเป็นปัญหาในการเลือกสารสนเทศมาใช้ จึงควรแก้ไขดังนี้

4.2.1 ให้ดูว่าได้ใช้คำค้นเป็นคำที่กว้างไปหรือไม่

4.2.2 ใช้คำค้นเพิ่มให้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น เช่น ใช้ Thailand and economy ทำ
ให้ได้ผลลัพธ์มากไป ให้ลองเปลี่ยนเพิ่มคำค้นที่เฉพาะและตรงความต้องการมากขึ้นเป็น Thailand
AND economy AND automobile เป็นต้น

4.2.3 ไม่ควรใช้วลีในการค้น เช่น discrimination against ethnic Chinese in
Vietnam ควรใช้ discrimination AND ethnic Chinese AND Vietnam

4.3 กรณีที่ได้ผลการสืบค้นน้อยไป ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ควรตรวจสอบ
และแก้ไขดังนี้

4.3.1 ปรับเปลี่ยนคำค้นให้มีความหมายกว้างขึ้น หรือเปลี่ยนไปใช้คำที่มี
ความหมายเหมือน ใกล้เคียงกัน หรืออาจใช้การตัดคำ

4.3.2 ปรับเปลี่ยนคำค้นให้มีความหมายกว้างขึ้น